

In pœnitentiæ sacramenti administratione damnatur sub gravissimis pœnis praxis exquirendi a pœnitentibus complicum nomina. Vide *verb.* Pœnitentiæ, n. 77.

DE PœNITENTIÆ SACRAMENTO APPENDIX, SEU NOVUS ARTICULUS.

Quam sit pœnitentiæ virtus. Vide *verb.* Pœnitentiæ sacramentum, in *Append. art. num. 1 et 2.*
Qualis dolor in pœnitentiâ esse debeat, in *Append. num. 3.*

Virtus pœnitentiæ non acquiritur humanis actibus, sed gratuito est a Deo infusa, in *Append. num. 4.*
Pœnitentiâ est necessaria necessitate mediæ et necessitate divini præcepti, in *Append. n. 5 et 6.*

Sex a theologis adnumerantur gradus, sive motus, quibus pervenitur ad pœnitentiæ virtutem, sed non omnes ita necessarii, ut omnes implicite et formaliter requirantur, in *Append. num. 7 ad 17.*

Pœnitentiæ sacramentum a Christo institutum non tollit, sed fovet virtutis pœnitentiæ exercitium; in *Append. num. 18 ad 20.*

Disseritur de materia remota et proxima sacramenti pœnitentiæ, in *App. num. 21.*

Quare cordis contritio, oris confessio, et operis satisfactio appellentur a synodo Florentina quasi materia sacramenti confessionis, in *App. n. 22.*

Quid sit, et qualis esse debeat contritio, et propositum in sacramento pœnitentiæ, in *App. num. 23 ad 25.*

Contritio dividitur in perfectam et imperfectam, in *App. num. 26 et seqq.*

Acriter reprehenditur auctor in 2 et 3 art. de Pœnitentiæ sacram. et præsertim num. 13 secundi art. in *App. num. 35 et seqq.*

Apposite dubitatur, num sufficiat ad justificationem dolor ex solo metu gehennæ conceptus, aut ex turpitudinis peccati consideratione si initialis Dei amor non accedat, in *App. num. 37.*

Probat, quod dolor ex metu gehennæ, quamvis utilis sit, non sufficit tamen ad justificandum hominem cum sacramento pœnitentiæ, in *App. num. 38 ad 41.*

Triplex in peccato turpido cum consideretur, ostenditur quod dolor tantum conceptus ex peccati turpitudine propter oppositionem illius ad sanctitatem et iustitiam Dei tantum sufficit ad justificationem obtinendam in sacramento pœnitentiæ, in *App. num. 42 ad 48.*

Solvuntur difficultates, in *App. n. 49 et 50.*

Expresse reprehenduntur ea quæ habet auctor art. 2, num. 16, de pœnitentiæ sacramento; in *App. num. 55.*

Item expresse reprehenditur id quod auctor habet, num. 91. Vide in *App. num. 54.*

Corrigitur auctor dicto art. num. 127, ubi dicit circumstantiam consuetudinis per se loquendo aperiendam in confessione non esse, sed per accidens tantum, dum scilicet de ea pœnitens a confessario interrogatur, in *App. num. 55 et 56.*

Corrigitur auctor dicto art. num. 142 et 143, circa confessionis integritatem, in *App. n. 57.*

Quid sit satisfactio in sacramento pœnitentiæ, in *app. num. 58.*

Satisfactionis genera a sanctis viris accepta recensentur, in *App. num. 59.*

Satisfactio utpote pars integralis sacramenti pœnitentiæ non potest sine gravi culpa omitti, etsi levis sit vel pro levi culpa a confessario injuncta; in *App. num. 60.*

Reprehenditur et corrigitur auctor dicto art. num. 16, 22, 24 et 34, in *App. n. 60, 61, et seqq.*

PœNITENTIÂ PUBLICA (VI, 487).

Unde ducat originem, et quando inducta fuerit illius disciplina. Vid. *verb.* Pœnitentiâ publica, num. 1 et 2.

Quibus, a quibus, et pro quibus peccatis injungenda, num. 3 ad 5.

Tria in ritu pœnitentiæ publicæ erant observanda: pœnitentium stationes, tempus singulis præfinitum, et pœnæ intra hoc tempus usitate, quæ explanantur, num. 6 ac 8.

Quis fuerit, post solemnem Pœnitentiâ integre peractam, reconciliationis modus, num. 9 et 10.

PœNITENTIARIA APOSTOLICA (VI, 495).

Pœnitentiariæ apostolicæ facultates traduntur. Vide *verb.* Pœnitentiaria apostolica, n. 1 ad 3.

Recensentur pœnitentiariæ apostolicæ officiales, et illorum electio, ac servitium, n. 4 et 5, et num. 30 ad 34.

De pœnitentiariæ apostolicæ expeditionibus, emolumentis, et archivo, num. 6 ad 9.

De cardinali majori pœnitentiario, ejusque officio in pœnitentiaria apostolica et de illius auctoritate, num. 10 ad 29, et n. 35 et 36.

De minoribus pœnitentiariis, n. 37 ad 40.

PœNITENTIARIUS.

Vide *verb.* Canonicus, art. 9, num. 45 ad 49.

POLLUTIO.

Vide *verb.* Luxuria, num. 35 ad 45.

POLUS.

Polus unde sit dictus et quid significet. Vide *verb.* Mundus, num. 124.

Polus alter vocatur arcticus septentrionalis et borealis, et alter in diametro oppositus appellatur antarcticus, meridionalis et australis; quare sic dicti, et quales sint, num. 125 et 126.

In medio horum polorum pendet terræ globus, et quomodo, num. 127.

POLYGAMIA (VI, 495).

Polygamia duplex esse potest et quæ sit. Vide *verb.* Polygamia, num. 1 ad 4.

Simultanea pluralitas uxorum est vera, et propria polygamia jure divino prohibita, successiva autem pluralitas est valida et licita, num. 5, 6 et 7.

In veteri lege polygamia, seu pluralitas uxorum simultanea fuit licita et permessa, polygamia autem, seu potius polyviria plurium virorum simul cum una uxore nunquam fuit permessa, num. 8 et 9.

An potuerit Deus in lege veteri, et possit nunc dispensare in hac polygamia, seu polyviria, num. 10 et 11.

Circa pluralitatem simultaneam uxorum sicuti dispensavit Deus in lege veteri, ita posset, si vellet, in lege nova. Nullus autem homo, neque papa dispensare potest, num. 12 et 13.

Ad evitandam polygamiam, et contrahendum secundum matrimonium ob mortem alterius conjugis, quæ certitudo requiratur et sufficiat, num. 14 ad 26, et num. 34.

Polygami qua nota et pœnâ afficiantur, num. 27 ad 30.

Polygami debent abjurare de levi vel de vehementi, prout fuerint de hæresi suspecti, unde hoc crimen spectet ad forum ecclesiasticum, num. 31 et 32.

Polygamia non est delictum misti fori, sed unice pertinet ad iudicium ecclesiasticum, vel tribunal inquisitionis vel ordinarium num. 33.

Quid si polygamus in tribunali inquisitionis exceptionem opponat nullitatis prioris matrimonii a se contracti, an remittenda sit causa ad ordinarium, num. 36 et 37.

An puniri in Sacro Officio possit qui pendente lite super validitate matrimonii contraxit secundum, num. 38, 39.

Polygamus, pœnâ trirremium expleta, et prima uxore defuncta, non potest cum secunda denuo

contrahere, nisi habeat dispensationem apostolicam. Vide *verb.* Polygamia, num. 35.

De pœnâ eorum polygamorum, qui falsis testibus decepterunt curiam ecclesiasticam ad obtinendam licentiam contrahendi matrimonium, num. 40 ad 42.

PONTIFICALIA (VI, 507).

Quid de ipsis in variis casibus. Vide *verb.* Pontificalia, num. 1 ad 8, et *verb.* Abbas, *verb.* Episcopus, art. 4 et 7.

Vide etiam ad *verb.* Pontificalia, num. 10 ad 14.

PONTIUS PILATUS (VI, 509).

Pilatus quis et unde esset. Vide *verb.* Pontius Pilatus, num. 1.

Somnium ejus uxori immisum, an divinitus vel a diabolo fuerit, num. 2.

Quo in loco et qua morte defunctus, num. 3.

PORTA (VI, 509).

Quid de ipsa in diversis casibus. Vide *verb.* Porta, num. 1 ad 11, *verb.* Ecclesia, art. 5, *verb.* Fœnestræ prospectus.

PORTIO, PORTIONARIJ CATHEDRALIUM (VI, 511).

Portio, portionarii, quid de ea, et ipsis in variis casibus. Vide *verb.* Portio, portionarii, num. 1 ad 11.

De portionariorum, vel hebdomadarios, seu beneficiatorum in ecclesiis cathedralibus constitutorum origine, et ubi primum facta fuerit illorum institutio, num. 12 ad 17.

Cur in decretalibus Gregorii IX de beneficiariis et portionariis nulla fiat mentio, et dum de beneficiariis disserendum occurrit, allegetur *Gloss. in cap. pen. verbo Assisios, de Cler. non resid. ib., num. 18.*

Beneficarii et portionarii non veniunt nomine capituli, neque stallum in choro, neque vocem in capitulo habent, num. 19.

Eadem tamen non est horum beneficiatorum et portionariorum conditio in omnibus ecclesiis, num. 20 ad 22.

Nulli in ecclesia sunt portionarii in omnibus æquales canonicis, quamvis non secus ac canonici, ex inveterata consuetudine sint thurificandi duplici ductu, ut ad illustrandum, num. 5 auctoris doctur, num. 25 et 24.

PORTIO CONGRUA (VI, 515).

Quid de ipsa in diversis casibus. Vide *verb.* Portio congrua, num. 1 ad 6, *verb.* Congrua, et *verb.* Vicarius parochialis.

PORTORUM.

Portorum seu portorium quid sit. Vide *verb.* Gabella, num. 8.

POSSESSIO (VI, 515).

Quid de ea pro diversis contingentibus. Vide *verb.* Possessio, num. 1 ad 10, et *verb.* Dominium, art. 1, num. 21 et seqq.

POSSESSOR BONÆ ET MALÆ FIDEI (VI, 517).

Possessor bonæ et malæ fidei quis dicatur. *verb.* Possessor bonæ et malæ fidei, num. 1 et 2.

Possessor bonæ, an malæ fidei præsumi debeat, num. 71 et 72.

Possessor bonæ fidei, quo tempore possit præscribere rem possessam, et fructus inde perceptos, num. 5 et 4.

Illustratur regula, « Bona fides tantum possidenti

præstat, quantum veritas, quoties lex impedimento non est, » num. 75 ad 75.

Possessor malæ fidei nullo tempore potest præscribere, num. 5.

Quid de diversis fructibus inde perceptis et percipiendis, num. 6 ad 11.

Expensæ, quæ solent fieri a possessore tum bonæ, tum malæ fidei, sunt triplicis generis, et assignantur, num. 12.

Res aliena apud possessorem sive bonæ sive malæ fidei, potest crescere et decrescere dupliciter, et assignatur quomodo, num. 13.

Possessor malæ fidei, quid, quando et ubi teneatur restituere, vel non, num. 14 ad 38.

Possessor bonæ fidei, quid, quando, et quibus restituere teneatur, num. 39 ad 62.

Quid de possessore partim bonæ, et partim malæ fidei, num. 63 ad 66.

Quid de successore possessoris malæ fidei, num. 67 ad 69.

Alia ad rem, num. 76 ad 82, et *verb.* Dominium, Emptio, Restitutio.

POSTLIMINIUM (VI, 540).

Postliminium quid sit, et in quibus postliminii jus locum habeat. Vide *verb.* Postliminium, num. 1 ad 5.

Postliminii jus in quibus locum habeat quantum ad Christianos captos ab hostibus, num. 6 et 7.

Capti a piratis vel latronibus liberi permanent, nec indigent postliminio, num. 8.

Num dictio juris postliminii, tum legis Corneliæ hodie obtineat, num. 9.

POSTULATIO PRÆLATORUM (VI, 541).

Postulatio proprie dicta quid sit, et in quo differat ab electione. Vide *verb.* Postulatio, num. 1 ad 4.

Postulatio alia est solemnis, et alia non solemnis, seu simplex, et quæ utraque sit, num. 5.

Postulare, et postulari qui possint, num. 6 et 7.

Duplex est defectus, seu inhabilitas, dispensabilis nempe et indispensabilis, et quæ utraque sit, num. 8.

In postulatione exprimens est omnis inhabilitas, alioquin postulatio erit irrita, num. 9.

Episcopi, cardinales, alique prælati, clerici, et religiosi, an, et quando possint, vel debeant postulari, eligi, num. 10 ad 16.

Postulantes, an et quando possint variare postulationem, seu ab illa recedere, num. 17 ad 21.

Postulantes ad prælaturam scienter indignum privantur jure postulandi et eligendi, et in tali casu ad quos devolvatur, talis potestas, num. 22 ad 26.

Quid si postulatio non concurrat cum electione alterius in discordia, vel concurrat in tali discordia, num. 27 ad 30.

Postulatio a quibus possit, vel non, admitti, n. 31 ad 34.

Superior an et quando teneaturmittere postulationem, num. 35, 36 et 37.

Postulantes intra quod tempus teneantur postulationem præsentare, et postulatus ipsam acceptare, et consensum præstare, num. 38, 39 et 47.

Pro facienda postulatione solemnî quæ forma sit necessaria, ac sufficiens vel non, num. 40 ad 46.

PRÆBENDA (VI, 555).

Quid de ea in variis casibus. Vide *verb.* Præbenda, num. 1 ad 5.

PRÆBENDA THEOLOGALIS ET PœNITENTIARIALIS (VI, 557).

Deputatio actualis requiritur ad erectionem præbendæ theologalis, et ejus erectio ubi locum habeat. Vide *verb.* Præbenda theologalis, num. 1, 2 et 3.

Collatio præbendæ theologalis ad quem spectet, num. 4.

Regulari conferri non potest præbenda theologalis ecclesiæ cathedralis. Vide *verb.* Præbenda theologalis, *num.* 5.

Habens præbendam theologalem quando, et qualiter sit pro præsentati censendus præsens in choro, *num.* 6.

Canonicus theologus si legere nolit, quomodo ab episcopo compellendus, *num.* 7.

Canonicus theologus cedit præcedentiam canonicis antiquioribus, *num.* 3, et *verb.* Canonicus, *art.* 9, *num.* 44.

Præbenda theologalis an possit optari, et quid circa talem optionem, *num.* 9 ad 13.

Dum vacat præbenda theologalis potest episcopus fructus applicare personæ, quæ suppleat, *num.* 14.

Præbenda an per episcopum sit prius assignanda pro theologo, quam pro pœnitentiario, et collatio præbendæ pœnitentiarii ad quem spectet, *num.* 15 et 16.

Alia ad rem. Vide *verb.* Canonicus, *art.* 1, 2 et 4.

PRÆCEDENTIA (VI, 559).

Episcopus summarie componere potest controversias de præcedentia in processionibus, et funeralibus, et semper danda est dignioribus. Vide *verb.* Præcedentia, *num.* 1 et 2.

Episcopi quomodo debeant præcedere, inter se, *num.* 3 et 4.

Qua gaudeant præcedentia canonici cathedralis, *num.* 5 et 6.

Qua canonici collegiarum, *num.* 7 et 69.

Quomodo præcedant inter se parochi, *num.* 8.

Clericus sæcularis præcedit regulari, *num.* 9.

Sacerdotes quomodo inter se præcedant, *num.* 10.

Antianitatis præcedentia est servanda inter milites ejusdem ordinis, et non diversi, *num.* 11 et 12.

Advocatorum consistorialium præcedentia assignatur: item et canonicorum sæcularium basilicæ Lateranensis, *num.* 13 et 14.

Quid de præcedentia inter canonicos regulares, monachos et mendicantes, *num.* 15 ad 23.

Præcedentia inter simplices presbyteros quomodo regulanda, et quæ debeatur protonotariis, *n.* 24, 25 et 26.

Beneficiati cathedralis qua gaudeant præcedentia, *num.* 27.

Quæ debeatur parochis amovibilibus et substitutis, *num.* 28 et 29.

Præcedentia inter regulares ejusdem ordinis, sive sacerdotes, sive clericos, sive laicos, sive novitios quomodo servanda, *num.* 30 ad 42.

Quid de præcedentia fratrum minorum de observantia de una in alia provincia incorporatorum, *n.* 43.

Regulares quomodo præcedere debeant inter se, *num.* 44 ad 47.

Regulares conventus de recenti fundati in loco in quo adest alter ejusdem ordinis conventus; seu succedentes in conventum eis cessum, qua gaudent præcedentia, *num.* 48, 49 et 50.

Religiosi diversorum conventuum ejusdem ordinis quomodo præcedant inter se, *num.* 51.

Regulares conventus suppressi, et postea restituti, qua præcedentia donentur, *num.* 52 et 53.

Regulares in processionibus quo loco incedere debeant, *num.* 54, 58.

Quoad ea quæ concernunt præcedentiam diversarum personarum in particulari, *num.* 59 ad 66 et *verba imbi citata.*

Assignatur quibus danda sit præcedentia in disputationibus publicis, *num.* 66.

Canonici clerici cum promoventur ad sacerdotium non recuperant præcedentiam prius cessam canonicis presbyteris, *num.* 67.

Canonici collegiati in omnibus præcedunt parochis, etiam ecclesiæ matricis, *num.* 69.

Præcedentia non semper a personali dignitate desumuntur, *num.* 73 ad 75.

Præcedentia inter Græcos et Latinos desumuntur ab ordine, antianitate, aut dignitate, *num.* 76.

Præcedentia inter episcopos, et gubernatores prælatos aut vicelegatos ditionis ecclesiasticæ stabilitæ sunt a Benedicto XIV, *num.* 77.

Præcedentia ordo inter votantes signaturæ justitiæ et gratiæ servandus, recensetur, *num.* 78 ad 80.

An parochus regularis ecclesiæ matricis præcedere debeat parochi ecclesiæ sæcularis in quibuscunque processionibus, et functionibus publicis, *num.* 81 et 82.

Præcedentia inter parochos debetur illi, qui prior fuit assumptus ad regimen suæ parochialis, *n.* 83.

Quilibet parochus in propria ecclesia omnibus aliis parochis præcedit, excepto capitulo cathedralis, *num.* 84 et *seqq.*

An sit servanda consuetudo, per quem minus dignus præfertur magis digno, *num.* 89 et *seqq.*

Quæ præcedentia debeatur missionariis de observantia pro sanctis, et aliis locis, *num.* 70, 71 et 72, et *verb.* Privilegium, *art.* 1, *num.* 31.

PRÆCEPTUM.

Vide *verb.* Lex, *art.* 1, *num.* 16 ad 19.

PRÆDICARE, PRÆDICATOR (VI, 591).

Prædicare an, quomodo, et quando teneantur episcopi, et parochi. Vide *verb.* Prædicare, *num.* 1 ad 5, et *num.* 121 et 122, et *verb.* Parochus, *art.* 2, *num.* 72 et *seqq.*

Prædicandum quoties sit per annum, quadragesimam, et adventum, *num.* 4, 5 et 6.

Prædicationis tempore quomodo segregandi viri a mulieribus, *num.* 7.

Concionandum est Judæis semel in hebdomada, *num.* 8.

Prædicationi in ecclesia qui interesse possint, ac debeant, *num.* 9, 10 et 11.

Prædicationis tempore non potest in ecclesia dici missa, et prohibendi sunt populi stare otiosi in foro, seu in platea, *num.* 12 et 13.

Non est prædicandum de nocte, *num.* 14.

Si concio habeatur tempore missæ, et exposito SS. Sacramento, quid, *num.* 15 et 16.

Prædicare non possunt laici et mulieres, *num.* 17, 18 et 19.

Clerici an et quando prædicare possint, *num.* 20 et 21.

Episcopus prædicare potest in quacunque ecclesia, etiam regulari suæ diocesis, non autem alienæ, *num.* 22 et 23.

Quid quando prædicant episcopus et parochus, *num.* 24 ad 29, et *verb.* Canonicus, *art.* 6, *num.* 62.

Parochi nequeunt admittere in suis ecclesiis concionatores ab ordinario non approbatos, quamvis possint admittere ac concedere, ut quis doctus et notus, etiam regularis, his, vel ter concionetur, et a fortiori possunt et tenentur admittere approbatos ab ordinario, *num.* 30, 31 et 32, et *verb.* Parochus, *art.* 2, *num.* 78.

Ad quem spectet approbare prædicatores, eisque benedictionem dare, *num.* 33 ad 36.

Quibus spectet nominare ac eligere prædicatores eisque eleemosynam præbere, *num.* 37 ad 47, et *verb.* Alimenta, *num.* 114.

Habentes jus nominandi prædicatores quadragesimales, quando eos nominare teneantur, *num.* 48 ad 51.

Universitates, seu alii etiam superiores regulares habentes jus nominandi prædicatores, qua formula uti debeant in suis patentibus litteris, *num.* 52 et 53.

Prædicator destinatus ab episcopo defuncto, vel ab antiquis rectoribus electus, prædicare debet, nec successores possunt alium eligere, *num.* 54.

Tornus, seu circulus concionum quando sit observandus. Vide *verb.* Prædicare, *num.* 55, 56 et 57.

Quid quando partes non sunt concordæ pro deputatione concionatoris, *num.* 58 et 59.

Quid si parochus velit per se ipsum prædicare, *num.* 60.

Quid si adsit consuetudo, quod non prædicetur nisi in cathedrali, vel matrice, *num.* 61 et 62.

Prædicatores regulares ad quid teneantur, et quid possit episcopus circa ipsos, *num.* 63 ad 90, et 123 ad 131, ubi late de *sess.* 2, c. 2 de *Reform. conc. Trid. sess.* 24, c. 4 de *Reform.* et ad constitutionem *Superna Clementis X.*

Notandum quod episcopus potest non approbare clericum ad prædicandum, nec tenetur causam aperire, cur illum non approbet, *num.* 152, 153.

Quamvis episcopi munus sit prædicare, nominatio tamen prædicatorum potest pertinere ad alios reservata episcopo approbatione, *num.* 154.

De qualitatibus requisitis in prædicatore, *num.* 155.

Necesse haud est, quod prædicator sit sacerdos; vel in sacris ordinibus constitutus, *num.* 155.

De iis quæ episcopus prædicatoribus injungere debeat, *num.* 156.

Prædicatores quid circa allegationem decretorum, et publicationem indulgentiarum, *num.* 91 et 92.

Quid de protonotariis extra numerum prædicare volentibus, *num.* 93.

Prædicatores, quos prius salutare debeant, *num.* 94 et 95.

Prædicatores cujus ætatis institui debeant, quæ teneantur prædicare, et possint, vel non, *num.* 96 ad 108.

Nobiles feminae, vulgo *dames*, non possunt quæstare pro prædicatoribus, *num.* 109.

Canonicus theologus an et quando concionari possit per alium, *num.* 110, et *verb.* Canonicus, *art.* 9, *num.* 19 ad 22.

Alia quoad conciones, *num.* 111 ad 120.

PRÆDICATORUM ORDO.

Vide hoc *verb.* per totum.

PRÆDICTIONES DETERMINATI TEMPORIS FUTURORUM.

Vide *verb.* Prædicare, *num.* 105, et *verb.* Astrologia, per totum.

PRÆFATIO (VI, 619).

Præfationes missæ fuerunt primitus novem, quibus addita est decima de beata Maria Virgine cœlitus inspirata. Vide *verb.* Præfatio, *num.* 1 et 2.

Clemens XIII jussit ut qualibet die Dominica non habente propriam præfationem, recitetur ea quæ est de sanctissima Trinitate, *num.* 6.

Præfatio missæ sancti Patris nostri Francisci a quo composita, et quando possit ac debeat recitari, *num.* 3.

In missa feriæ quartæ Quatuor Temporum occurrentis in die octava nativitatis beatæ Mariæ virginis quæ præfatio sit dicenda, *num.* 4.

Quæ præfatio dicenda sit, si festa sanctorum apostolorum Philippi et Jacobi, ac inventionis sanctæ Crucis occurrant infra octavam Ascensionis, *n.* 5.

PRÆLATUS REGULARIS.

Vide *verb.* Regularis prælatus.

PRÆSCRIPTIO.

Vide *verbum* Usucapio.

PRÆSENTATIO (VI, 621).

PRÆSENTATUS AD BENEFICIUM.

Præsentatio, quid de ipsa. Vide *verb.* Præsentatio, *n.* 1 et *verb.* Electio *art.* 1, *n.* 6.

Nominantes ac præsentantes ad episcopatus digniores promovere tenentur, *num.* 2.

Præsentatio ad beneficia de jurepatronatus ecclesiastici in mense apostolicæ sedi reservato fieri debet coram ordinario, *num.* 3.

Cardinalis quando præsentat vigore indulti, præsentatio fieri debet coram pontifice, *num.* 4.

Vide *verb.* Acceptio personarum.

PRÆSENTIA PAROCHI ET TESTIUM QUOAD MATRIMONIUM.

Vide *verb.* Matrimonium *art.* 6, *num.* 60.

PRÆSTIGIUM.

Vide *verb.* Superstitio, *n.* 14.

PRÆSTIMONIUM (VI, 625).

Præstimonium quid sit. Vide *verb.* Præstimonium, *num.* 1, 2 et 7.

Præstimonia, seu portiones præstimoniales quando censeantur esse beneficia ecclesiastica, et quale onus annexum habeant, *num.* 3 ad 6.

PRÆSUMPTIO (VI, 635).

Præsumptio generatim sumpta, alia est, quæ dicitur filia superbiæ; et alia quæ est quoddam probationis genus, et utraque explicatur. Vide *verb.* Præsumptio, *num.* 1 ad 4 et *num.* 25.

Præsumptio alia est juris, et alia hominis; et quæ sit utraque, *n.* 5, 6 et 7, et *num.* 26 ad 28.

Recensentur effectus diversi utriusque præsumptionis, *num.* 29.

Præsumptio juris subdividitur in præsumptionem juris tantum, et in præsumptionem juris et de jure, et utraque explicatur, *num.* 8 ad 11, et *n.* 30.

Quibusnam fundamentis nitantur præsumptiones. Vide *num.* 31 et 32.

Quid et quomodo judicandum, dum, hinc inde præsumptiones colliduntur, *num.* 33 et 34.

Præsumptio hominis subdividitur in vehementem, seu violentam, in probabilem et in levem, seu temerariam, et singulæ explicantur, et quæ probent, vel non, *num.* 12 ad 19.

An quis condemnari possit in causa criminali ex solis præsumptionibus, *num.* 20 et 21.

Præsumens restitutionem faciendam sibi condonandam esse, si debitum suum manifestaret, vel rogaret dominum, an, et quando teneatur ad ipsam, *num.* 22, corrigitur auctoris sententia, in *not.* ad *num.* 22.

Inventus mortuus an, et quando sit præsumendus a se ipso, vel a dæmone occisus, *num.* 23.

Præsumptio concessionis apostolicæ non admittitur in iis, quæ nunquam a sede apostolica concedi solent, *num.* 24.

PRÆVARICATIO.

Prævaricationis pœna quæ sit. Vide *verb.* Pœna, *art.* 2, *n.* 70.

PRÆVENTIO JURISDICTIONIS (VI, 631).

Præventio jurisdictionis quid sit, et quot modis contingere possit. Vide *verb.* Præventio jurisdictionis, *num.* 1 ad 4.

Præventio fori seu jurisdictionis inducitur per citationem. Et quotuplex ac qualis citatio requiratur, ac sufficiat ad talem præventionem, *num.* 5 ad 10.

Alia ad rem, *num.* 11 ad 19.

An præventio locum sibi vindicet per citationem ex *leg.* Diffamari *C. de Ingeniis et manumiss.*, *num.* 20 ad 23.

PRAGMATICA SANCTIO GALLORUM (VI, 633).

Brevis affertur de Pragmatica sanctione et ejus fati historia; et summam varii exponuntur articuli. Vid. *verb.* Pragmatica sanctio Gallorum, 1 ad 7, per totum.

PRANDIUM.

Prandium diebus jejunii qua hora sumendum, an possit anticipari, protrahi, interrumpi, etc. Vide *verb.* Jejunium, *art.* 1, *n.* 45.

PRECARIUM, PRECARIÆ (VI, 635).

Precarium quid sit, quomodo differat a donatione et commodato, quando et per quid expiret. Vide *verb.* Precarium, *num.* 1 *ad* 10.

Cur in precario præstetur dolus et lata culpa, et in commodato præstetur etiam culpa levissima, *num.* 19 *et* 20.

Precariæ, seu precaria in singulari numero quid, *num.* 11. Vide *ad rem*, *num.* 21.

Contractus precariæ, seu precarium in quo differat a contractu precarii, *num.* 12 *ad* 15.

Precariæ quando expirent, et quid requiratur ad earum concessionem, *num.* 16, 17 *et* 18.

PRESBYTERATUS.

Vide *verb.* Ordo, *n.* 48.

PRESBYTERIUM.

Hoc nomen, quoad regimen ecclesiarum, quid significet. Vid. *verb.* Presbyterium, *per totum*.

PRETATICUM.

Vide *verb.* Hebraus, *n.* 7.

PRETIUM.

Vide *verb.* Emptio, *art.* 1, *n.* 6.

PRIMÆ PRECES IMPERATORIS.

Vide *verb.* Beneficia, *art.* 12.

PRIMATES.

Jurisdictio et præminentia Primatum, quæ sint. Vid. *verb.* Primates, *per totum*.

PRIMICERIUS (VI, 645).

Primicerius quis sit, et quale ejus officium, an sit in dignitate vel personatu constitutus. Vide *verb.* Primicerius, *num.* 1 *ad* 5. Origo *Primicerii*, antiquum illius officium, et præsens conditio, *n.* 6 *et* *seqq.*

PRIMITIÆ (VI, 647).

Primitiæ unde dictæ, quæ sint, quæ ad ipsas reducantur: quo jure fuerint debite in lege veteri, et quo debeantur in lege nova, et quomodo differant a decimis et oblationibus. Vide *verb.* Primitiæ, *n.* 1 *ad* 15.

Si usus spectetur primitiæ non sunt sub obligatione, *num.* 16.

Quando tamen debeantur, *n.* 17 *et* *seqq.*

PRIVATIO.

Privatio vocis activæ et passivæ officii vel beneficii, quando sit lata vel ferendæ sententiæ. Vide *verb.* Lex, *art.* 2, *n.* 27 *ad* 44.

PRIVIGNA, PRIVIGNUS.

Vide *verb.* Affinitas, *art.* 2, *num.* 16.

PRIVILEGIUM (VI, 651).

PRIVILEGIUM QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT PRIVILEGIORUM NATURAM, DIVISIONEM, CONCESSIONEM, ACQUISITIONEM ET COMMUNICATIONEM.

Privilegii quidditas assignatur; ejusque decem traduntur divisiones, et singulæ explicantur. Vide *verb.* Privilegium, *art.* 1, *n.* 13.

Privilegium concedere quis possit, et quibus personis, et quid requiratur ad licitam ejus concessionem, *num.* 14 *ad* 18.

Privilegium multipliciter acquiri potest, et assignatur, *num.* 19, 20 *et* 21.

Communicatio privilegiorum quid sit, et in quo consistat, *num.* 22.

Regulares Mendicantes qualem habeant privilegiorum communicationem, sive inter se, sive in aliis ordinibus non Mendicantibus, et a quibus obtineant talem concessionem, et adducuntur ad rem summorum pontificum constitutiones, *num.* 23 *ad* 29.

Auctoris sententia restringitur, *in not.* *ad num.* 27. Communicantes privilegiis aliorum possunt illis uti contra eosdem, *num.* 30.

Quibus privilegiis gaudeant missionarii Ordinis Minorum et signanter illi qui ante missionem per biennium commorati fuerint in Collegio Sancti Bartholomæi de Urbe, *num.* 31 *et* 32.

Quid reale, quid personale sit privilegium, *n.* 33 *et* 34.

Privilegium personale non est tantum quod uni certæ personæ datur, sed et quod uni generi certarum personarum lege generali conceditur, *n.* 36 *ad* 40.

Privilegium reale cedi potest, non item personale, *num.* 41 *ad* 46.

Quid judicandum si dubitetur, num reale an personale sit privilegium, *n.* 47.

PRIVILEGIUM QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT PRIVILEGIORUM CONFIRMATIONEM, EXTENSIONEM ET INTERPRETATIONEM.

Confirmatio privilegiorum quid sit. Vide *verb.* Privilegium, *art.* 2, *n.* 1.

Confirmatio alia est in forma communi, et alia in forma speciali, et utraque explicatur, *num.* 2 *ad* 6.

Quomodo judicetur num privilegii confirmatio sit in forma communi an speciali, *num.* 55 *ad* 41.

De præcipua differentia confirmationis privilegii in forma communi, et forma speciali, *n.* 42 *et* 43.

Confirmatio privilegiorum alia censetur utilis, et alia inutilis, et quæ sit utraque, *num.* 7, 8, 9.

Privilegia regularibus concessa, quoties, in qua forma, et qua confirmatione fuerint innovata ac confirmata, *num.* 10 *ad* 14.

Explicantur variae clausulæ in privilegiis apponi solitæ, *num.* 15 *ad* 18.

Auctoris sententiæ rejiciuntur, falsæque ostenduntur ejus explicationes, *in not.* *ad num.* 16 *et* 17.

Extensio et interpretatio privilegiorum alia est extensiva, et alia comprehensiva, et utraque explicatur, *num.* 19, 20, 21.

Interpretatio alia est auctoritativa, et alia doctrinalis, et quomodo, et a quibus fieri possit, *num.* 22 *ad* 28.

Cætera quoad interpretationem privilegiorum, *n.* 29 *ad* 34.

PRIVILEGIUM QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT MODOS, QUIBUS PRIVILEGIA CESSANT, SEU AMITTUNTUR.

Privilegium singulariter personale per quid expiret vel non. Vide *verb.* Privilegium, *art.* 3, *n.* 1 *ad* 5.

Privilegium reale quando, et per quid cessare possit, *num.* 6 *ad* 12.

Privilegium an et quando amittatur per abusum, *num.* 13 *et* 14.

Privilegium quomodo revocari possit quando est in aliorum præjudicium, *num.* 15.

Privilegium quando cesset, cessante causa, ob quam datum est, *num.* 16, 17 *et* 18.

Privilegium cessat lapsu temporis, ad quod fuit concessum et restrictum, *num.* 19 *et* 20.

Privilegium quomodo, et per qualem renuntiationem cessare possit, *num.* 21 *ad* 29.

Privilegia sive affirmativa, sive negativa an et quando amittantur per *non usum*, sive per *usum contrarium*, et quid requiratur ad talem amissionem, *num.* 30 *ad* 38.

Revocatio privilegiorum alia est expressa, et alia tacita. Revocatio expressa alia est generalis, et alia

specialis. Et revocatio generalis alia est communis, et alia extraordinaria, et singulæ explicantur. Vide *verb.* Privilegium, *num.* 39 *ad* 42.

Per clausulam communem et generalem, et non obstantibus quibuscunque privilegiis, quæ privilegia censeantur revocata, vel non, *num.* 43 *ad* 47.

Assignantur tres regulæ circa tacitam revocationem privilegiorum, *num.* 48 *ad* 50.

Privilegium mere gratiosum an, et qua causa licite revocari possit, *num.* 51, 52 *et* 53.

Privilegia remuneratoria an et quomodo revocari possint, *num.* 54.

Quæ regularium privilegia censeantur per concilium Tridentinum revocata, vel non, et an possint regulares uti in foro conscientie suis privilegiis a dicto concilio quomodocunque revocatis, *n.* 55 *ad* 62.

Alia ad rem, *num.* 63, ubi affertur Constitutio Clementis XII sedulo attendenda.

Meliora et solidiora quoad revocationem privilegiorum. Vide *n.* 64 *ad* 74.

PRIVILEGIA VIVÆ VOCIS ORACULO CONCESSA.

Vide *verb.* Oracula vivæ vocis *per tot.*

PRIVILEGIUM FORI, ET CANONIS.

Vide *verb.* Clericus, *art.* 2 *per tot.*

Privilegium quoad naturam quid sit, et quomodo differat a lege, a deputatione, a gratia vel beneficio, *in Append.* *ad art.* 3, *num.* 1 *ad* 5.

Quando dubitatur an privilegium sit concessivum aut declarativum, quid intelligendum, *num.* 5.

Ad valorem privilegii an justa causa requiratur, *num.* 6 *ad* 12. Concessio privilegii quando effectum habeat, *num.* 13.

Privilegiatus an teneatur uti suo privilegio, et etiam adversus alium pariter privilegiatum, *num.* 14 *ad* 18.

Quam vim ac efficaciam, in ordine ad usum privilegii, habeant verba *ex certa scientia*, quæ sæpe in confirmatione privilegiorum adduntur, *num.* 19 *et* 20.

Privilegium an, quale, quibus casibus, et ad quæ extendi possit, *num.* 21 *ad* 30.

PRIVATIO.

Privationis beneficiorum pœna quid sit. Vide *verb.* Pœna *art.* 2, *n.* 21.

PROAMITA.

Proamita quæ sit. Vide *verb.* Affinitas, *art.* 1, *n.* 15.

PROAVIA.

Proavia quæ sit. Vide *ibid.*

PROAVUNCULUS.

Vide *ibid.*

PROAVUS.

Vide *ibid.*

PROBATIO (VI, 705).

Probatio ut sic explicatur et generatim sumpta dividitur in judicialem et extrajudicialem, et quæ sit utraque. Vide *verb.* Probatio, *n.* 1, 2 *et* 3.

Probatio pariter dividitur in plenam et semiplenam. Rursus probatio plena ab aliquibus subdividitur in plenam, plenioram et plenissimam, et explicantur singulæ, *num.* 4 *et* 5.

Probationum species assignantur, *num.* 6 *et* 7.

Probatio debet esse clara et certa, non autem dubia et æquivoca, *num.* 8 *et* 9.

Probatio judicialis debet fieri secundum libellum, et regulariter debet esse plena et concludens; assignantur tamen aliqui casus, in quibus sufficit probatio semiplena, *num.* 10 *ad* 19.

In concursu contrariorum probationum qualis præ-

valere debeat, et qualis probatio majorem vim habeat, *num.* 20 *ad* 26.

In æqualitate probationum favetur reo et possessori; excipiuntur tamen quatuor causæ favorabiles quæ assignantur, *num.* 27, 28 *et* 29.

Plures probationes semiplenæ an possint unam plenam constituere, *num.* 30 *et* 31.

Ubi probationes concludentes requiruntur, quomodo concludere debeant, et qualis probatio requiratur in materia objecta, *num.* 32, 33 *et* 34.

Verba sive narrativa, sive enuntiativa a papa in bullis, vel alibi expressa quomodo, quando, et in quibus probent, vel non, et assignatur differentia inter narrativas et enuntiativas, *num.* 35 *ad* 49.

Probatio cui fieri debeat, et quomodo recipiendæ sint probationes ex testium depositionibus, et probationes judiciales, *num.* 50 *ad* 54.

Onus probandi regulariter incumbit actori; quandoque tamen incumbit etiam reo, et assignantur in quibus et quales scripturas teneatur reus tradere actori, et quales non, *num.* 55 *ad* 62.

An et in quibus casibus post publicationem attestationum, et post conclusionem in causa produci possint novæ probationes, et examinari novi testes etiam super eisdem articulis, *num.* 63 *ad* 70.

Negativam probari non posse communis sententia est. Quid sibi volunt leges dum negativam probari intendunt. De tribus negativæ speciebus, *num.* 71 *ad* 79.

Refertur sententia Cocceii de directa probatione negativæ, et quod inde consequitur, *num.* 80 *et* 81.

De collisione probationum, *num.* 82.

Alia ad rem. Vide *verb.* Scripturæ instrumenta, Sententia, Testes, *art.* 2.

PROBLEMA CURIOSUM.

Problema curiosum, quomodo sit possibile quod ex duobus gemellis ambobus natis et mortuis in eodem die et momento, unus plus altero vixerit die uno, vel duobus diebus. Vide *verb.* Mundus, *n.* 113 *ad* 116.

PROCESSIONES (VI, 719).

ProceSSIONES unde dictæ, quæ eorum antiquitas, et ad quem spectet eas indicere, ac dirigere, ac horam eas incipiendi determinare. Vide *verb.* ProceSSIONES, *num.* 1 *ad* 9.

Quales proceSSIONES possint ab episcopo prohiberi, et ad quem spectet proceSSIONES publicas indicere in ejus absentia, *num.* 10, 11 *et* 12.

ProceSSIONibus generalibus inductis pro causa, bono, vel honore publico, qui interesse teneantur, et an ad ipsas compelli possint regulares, etiam distantes per dimidium milliaria a civitate vel oppido; et tales proceSSIONES assignantur; sicuti etiam assignantur illæ, quibus interesse tenentur regulares, et innuitur quomodo, in casu sint invitandi, et quomodo in ipsis incedere, et quando ab ipsis recedere debeant, *num.* 13 *ad* 25 *et* *n.* 98.

Privilegium, quo frui possunt regulares non accedendi ad proceSSIONES, debet esse recta concessum, minimeque venit in generali privilegiorum communicatione, *n.* 99.

Num privilegium concessum a sancto Pio V, in bulla *Etsi*, Mendicantium collegiis studiorum non interveniendi in publicis proceSSIONibus revocatum fuerit a Gregorio XIII, in bulla *Et tanta*, et quatenus non revocatum, quid illud importet. Vide *num.* 100 *et* 102.

Quomodo incipiat pro regularibus præscriptio, qua eximuntur ab interveniendi in proceSSIONibus, et quantum tempus ad præscribendum requiratur pro assequenda exemptione hac. Vide *num.* 105.

Regulares quas proceSSIONES facere possint sine episcopi licentia, et quid sit ab ipsis in casu attendendum, *num.* 26 *ad* 40.

Regulares possunt pro proceSSIONibus peragendis